

РЕШЕНИЕ

№ 2158

гр. София, 29.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **2843** по описа за **2010** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от АПК във вр.чл.14 ал.3 пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на С. Р. Й. срещу **РЕШЕНИЕ** от **12.02.2010г.** на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ**, 33 състав, постановено по гр.дело № **1123/2009г.**

В жалбата са въведени основания за неправилност на съдебното решение, постановяването му в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че съдът неправилно и без правно основание е приложил разпоредбата на чл.10б ЗСПЗЗ, както и не е обсъдил приетото по делото заключение на съдебно-техническа експертиза относно обстоятелството, че разположените в имот № 000245 сгради и терен не се ползват, съобразно предназначението им. По тези и подробно развити правни твърдения моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени **РЕШЕНИЕ** от 12.02.2010г. на СРС, ГК, 33 състав по гр.дело № 1123/2009г. и реши спора по същество, като възстанови правото на собственост върху процесните недвижими имоти в местността „Друмо”, землището на Ф. и се присъдят разноските по делото.

Ответникът- **ОБЩИНСКА СЛУЖБА** по “ЗЕМЕДЕЛИЕ”- О. К. изразява становище за неоснователност жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 12.02.2010г., постановено по гр.дело № 1123/2009г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 33 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора срещу **РЕШЕНИЕ №00291 от 24.11.2008г.** на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - ”О. К.”, с което е отказано възстановяване на правото на собственост на наследници на Р Й. Вучков по преписка по заявление вх.№ 00291/25.02.1991г. за две ливади с площ от по 2.000дка, находящи се в землището на Ф., местността „Друмо”.

В мотивите на съдебното решение е прието, че административния акт е издаден в съответствие с приложимата материално-правна разпоредба на чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: писмо вх.№ РД-05-153/05.03.2010г., писмо № РД-05-53-4/12.02.2010г., констативен протокол от 03.02.2010г.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 33 състав.

Контролът, който СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е бил длъжен да упражни при проверката на действителността и законосъобразността на РЕШЕНИЕ № 00291 от 24.11.2008г. на ОС”Земеделие и гори”- О. К. се е свеждал до обсъждане на критериите по чл.146 АПК и в частност дали фактическите констатации, приети за установени от административния орган правилно са били подведени под съответните разпоредби на закона. В настоящия случай първоинстанционния съд е разгледал и се е произнесъл по същество на административно-правния спор, като е изследвал съответствието на обжалваното решение с нормата на материалния закон, послужила за неговото издаване, а именно: чл.10Б ЗСПЗЗ и чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ.

Както правилно е изложил СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 24 състав в мотивите на атакуваното съдебно решение обжалваният индивидуален административен акт е издаден на правно основание чл.10б ЗСПЗЗ във вр.чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ. Съгласно нормата на чл.10б ЗСПЗЗ правото на собственост подлежи на

реституция за онези недвижими имоти, които се намират в урбанизираните територии на населеното място или извън тях, в случаите когато върху тях няма осъществени или проведени мероприятия, които не позволяват възстановяването на собствеността, а също и когато върху тези имоти няма извършено строителство. По аргумент на противното основание и при правилно приложение на нормата на чл.10б ЗСПЗЗ само в хипотеза на законно извършено мероприятие и реализирано строителство за бившите собственици или техните наследници е гарантирана правната възможност да бъдат обезщетени по реда определен в закона.

Безспорно е било установено по делото, че със Заповед №УЗ-00-161/10.12.1992г. и Заповед № РД-46-703/19.06.2006г. на Министъра на земеделието и горите на основание чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ Института по мелиорации и механизация- гр.С. /правоприемник на НИМЕСС/ си е запазил правото на ползване върху подробно индивидуализирания терен в землището на с.Обеля и Ф., а от становището на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, неоспорено от касатора е категорично установено обстоятелството, че процесния недвижим имот е включен в тези граници и се разполага изцяло върху имот № 000245 по КВС- Държавен поземлен фонд. Безпротиворечив е и факта, че терена, заедно със сградата е актуван като публична държавна собственост с АДС № 03605/08.06.2004г.

Недвижимите имоти по чл.24 ал.2, ал.3 и ал.4 ЗСПЗЗ са държавна собственост, като законът е гарантирал правната възможност техните бивши собственици да бъдат обезщетени по реда на чл.10б ЗСПЗЗ. След като по категоричен начин е установено / включително и чрез заключението на съдебно-техническа експертиза/, че имотите с обща площ от 4.000дка в местността „Друмо” попадат в терена, който по силата на Заповед №УЗ-00-161/10.12.1992г. и Заповед № РД-46-703/19.06.2006г. на МЗГ е предоставен за ползване на Института по мелиорации и механизация- гр.С., то отказът на органа по поземлена собственост се явява законосъобразен на основанието, на което е издаден. Настоящата касационна инстанция приема, че са налице материалноправните предпоставки на чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ и Института по мелиорации и механизация- гр.С. е запазил правото си на ползване върху държавна земеделска земя в землището на с.Обеля и Ф., в която се включва и процесния недвижим имот, идентифициран върху имот № 000245. Законът не е предпоставил в тази нормативна разпоредба условието тези земи да се ползват по предназначението за което са предоставени, поради което е ирелевантно за предмета на спорното правоотношение твърдението на касатора, че сградите разположени в имота не обслужват основната

дейност на ИММ-гр.С., а че същите се ползват от трети лица. Обратният факт, че ИММ-гр.С. използва терена, съобразно неговото предназначение и същият не е преотдаван на трети лица се установява от Констативен протокол от 03.02.2010г. и писмо изх.№ 38/23.02.2010г. на Директора на ИММ. След като по силата на Заповед №УЗ-00-161/10.12.1992г. и Заповед № РД-46-703/19.06.2006г., издадени на основание **чл.47 ал.4 ПЗСПЗЗ** е определен размера и границите на терена, съответстващ на основната дейност на Института по мелиорации и механизация- гр.С., то върху този терен, се запазва правото на държавна собственост, предоставена за ползване и стопанисване на ИММ-гр.С.. Само в хипотеза, че е отпаднала нуждата на ИММ- гр.С. от ползването на терена или при установени нарушения при ползването на земите в компетентността на Министъра на земеделието на основание **чл.47 ал.7 ПЗСПЗЗ** е да отмени или измени заповедта по чл.24 ал.2 ЗСПЗЗ, което в настоящият случай не е налице по отношение на процесния недвижим имот с № 000245.

При тези данни, настоящият съдебен състав обосновава извод, че за наследниците на бившия собственик Р Й. В по отношение на имота в местността „Друмо” с обща площ от 4.000дка съществува гарантираното им от закона право на обезщетяване съгласно чл.24 ал.6 ЗСПЗЗ, но не и на реституция на собствеността в стари, съществуващи на терена реални граници.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 33 състав при разглеждане на делото не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и в частност на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса и са били обсъдени всички доводи на жалбоподателя по делото, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 12.02.2010г. на СРС, ГК, 33 състав по гр.дело № 1123/2009г., с което е била отхвърлена жалбата срещу РЕШЕНИЕ № 00291 от 24.11.2008г. на Общинска служба по ”Земеделие и гори”- О. К. е ПРАВИЛНО на основание чл.209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила . Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да

я остави без уважение.

Така мотивиран, *АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, I. Касационен състав* на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.14 ал.3 пр.последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 12.02.2010г., постановено по гр.дело № 1123/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 33 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.